

SỮA NESTLÉ HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ NHỎ

Bổ tin không mất tiền một quyển sách dạy cách nuôi trẻ bằng sữa quốc ngữ của Bác sĩ Vidal soạn và hiệu của NESTLÉ, phố Paul-Bert, số 66 Hải Phòng

Quảng cáo lợi hại thế nào?

(Tiếp theo trang 3)

rằng quảng cáo chẳng những không lợi mà lại có hại cho xã hội.

Như trên đã nói, quảng cáo đã thành một ngành công việc riêng giữa là xã hội đã đem một phần tư bản và một số người để dùng riêng vào một việc quảng cáo.

Số tư bản và số người ấy có sinh sản được gì không? - Không. Có người sẽ cãi lại: những máy vô tuyến điện, những giấy quảng cáo v.v., nói tóm lại những vật dùng về việc quảng cáo toàn là những vật hữu ích, vậy quảng cáo cũng là ngành công nghiệp sinh sản. Ai nói thế hẳn là không biết rằng những vật ấy chỉ dùng để giúp cho sự mua bán được tiện lợi thôi; mà sự mua bán, tuy là cần trong xã hội ngày nay, nhưng không sinh sản gì hết. Nếu đem số tư bản và số người kia mà dùng vào các ngành công nghiệp thì số của cải trong xã hội sẽ tăng thêm mà vật dụng cho loài người được dồi dào hơn.

Còn nói quảng cáo làm cho sức sinh sản thêm mạnh, đều ấy cũng vớ vẩn, song sinh sản càng mạnh chừng nào tại tư bản chủ nghĩa lại bị hãm vào cuộc khủng hoảng mau thêm chừng ấy. Tưởng ai cũng biết rằng sinh sản quá độ là nguyên nhân các cuộc kinh tế khủng hoảng.

Đến đây, cái thuyết nhà kinh tế học nói về quảng cáo là một phương pháp bỏ quên những cuộc khủng hoảng tự nhiên đã đến sắp rồi.

Ấy lợi hại của quảng cáo là thế, mà còn chưa kể cái hại khác trong quảng cáo nữa, như thuốc độc mà gọi là thuốc được, cái tử thần sinh v.v.

N. S.

VIỆC TRONG NƯỚC

HUE

Định chính
Ky báo vừa rồi ở mục thời sự Huế, chữ «Hôm đi hàng không» vì có lạ tai, nên xin đọc là: «ĐỘI HÀNG KHÔNG».

VINH

Phép đầu đánh người đến thế?
Ở thành phố Vinh ai chả nghe tiếng đội Trừ, đội Xếp số cảnh sát, vì mượn phép sự mà thấy làm quá tay.

Hôm 15-4-33 vừa rồi, một đứa trẻ con bị thầy ta tống cho mấy bát tai và mấy đá ngã lăn ra bất tỉnh, nhân sự. Đứa trẻ ấy tên là Em. 14 tuổi, con bà Sứ-Cơ ở đường Auvergne. Người ta nói rằng theo lời khám nghiệm của quan thầy thuốc thì nó đã bị một đá trúng vào bụng quang và ở một bị đánh vào lưng, thương tích rất nặng. Chiều hôm 20-4-33 quan Cẩm đã ở nhà khờ chủ đến tra đã đủ chứng cứ rằng tên Em bị dọa oan.

Đầu đuôi việc chỉ như vậy:
Hồi 5 giờ rưỡi chiều hôm 15-4-33, nhậu lác thầy đội đi làm ở sở về, thấy một lũ trẻ con đang chơi đùa ở trước nhà nhà bỏ trống (ông ta có một căn nhà ở không tại đường Auvergne). Thấy thầy về cả tụi trẻ con chạy, chỉ mình tên Em ở lại, nghĩ mình vô tội nên đứng đờm nhẵn. Ngờ đâu thầy thấy nhậu nhấm nói đến chỗ xé búi gi, chỉ tay bắt tại, chân đá miệng chửi. Tên Em lăn cật ra chửi nguyền. Nó còn nham đó mà thầy đội vào đánh nhậu vào nhà ngồi ngời mãi đến lúc người ta cho hay là nó chết, thì thầy ta mới cho gọi xe đem lên nhà thương, mãi lần mới tỉnh hồn. Chính thực ra thì nhậu ta bị về bần đã lâu, song mới thấy trẻ con chơi đùa lần đầu.

Đau đớn cho khổ chủ, và thắm thiết cho đứa trẻ vô tội bị oan / Bị có sống được không? Quan trên nên trừng phạt cách hành động tàn bạo của kẻ thừa hành.

T. S.

xưa nay vẫn có tiếng là sợ tội. Thế mà nay thỉnh thoảng lại nghe cái xóm bình thường, ngày đêm ăn áo, trái hồ nghề nghiệp, gái bỏ bán buôn, còn có bạc, trộm cắp là khác nữa. Vậy mà lòng lý và lương chớ ở trong họ, là người có trách nhiệm chỉ có một lời răn cấm gì cả, là thiệt!

Thương tâm

QUẢNG NAM

Của công sao lại bỏ tới riêng?
Làng Tịch-yên-lây, tổng Đức-hòa, trung, phủ Tam-ty, có tên Nguyễn-Côn làm của làng, hiện làng ấy đang kiến.

Nguyễn-Côn Khái-dịch từ năm quan trên có sức cho mỗi làng lập ra một số hội, gọi là Tu-tế-trai-thị-hội; mục đích là để giúp dân trong khi xấu thuế và tai trời vạ gió v.v...

Khi lý lên Nguyễn-Côn làm nghị viên hội ấy, có nhận của dân làng một số bạc, đến nay tính vừa lời vốn là 363\$. Từ ấy đến nay y cho vay lãi rất rớt, mà không giao cho làng đồng nào để giúp cho dân trong khi xấu thuế.

Y còn chiếm của làng một số ruộng hai sào (do tên Tào làng Phú-xuân cho làng), làng đã nhiều khi báo y giao lại, y không giao, lại còn đánh mắng nầy nọ. Bất đắc dĩ dân làng làm đơn kén tại phủ, quan phủ xét rõ sự việc giao ruộng và bạc cho làng dân. Thế mà y như định không giao, mà còn muốn cốt than ở một khu rừng làng nữa. Con y là Nguyễn-Đôn, đương làm chánh tri, thu trích lục của dân, lấy mỗi đứa bốn năm giắc, đưa vào cơ sở của một thì 1\$. Nếu ai không chịu đưa thì y bằm dọa...

Của đồng dân mà tên Nguyễn-Côn kia tư tiện như thế, ưc dạn quá.

Rõ chuyện

QUẢNG NGÃI

Cải mưu kiếm tiền rất mới
Ngày 25 tháng ba ta vừa rồi, lý trưởng Ng-Đinh, làng An-chi (Nghĩa thành), rước của phẩm, viết 5, 6

trăm cái thiệp mời người tới dự tiệc. Trước đó là hôm, trong làng có một bà cái thế cầm chấp, trên tay viết: «Ai đi đám xã Đình mà sống ruyi cũng như sống...» Mấy cái thế ấy toan tay hương kiêu Trương-Tông lấy được cả đám tới lý trưởng rồi rao lên rằng: «Làng này còn có Công sản nếu đến ngày 5 mà ai không đi đám, là người...» Vậy nên nhiều người sợ y để thủ đoạn ghê ghê bắt nạt, nên phải chạy vay mượn mà đi đám không thiếu mặt nào. Nhờ thế mà y được món tiền khá.

Nhiều người nói chuyện cầm thế là y sợ năm nay lúa đương trổ giá, liền họp hội, sợ dân không đi đám, nên mưu cầm thế ra mà

(Xem qua trang 4 cột 1)

VĂN-QUỐC KIỂM-KHỘI

Société Internationale d'Éparyne

10-100 của hội 1.000.000 lượng và 1.000.000 quan

phát hành tiền cổ đã dùng rồi

CHUYÊN TÙNG CƯỚC

ở 11 đường Chàng-mai, Hanoi

CHUYÊN TÙNG CƯỚC

HANOI, 12, Boulevard François Garnier

BAT-LÀ & HUE

Hanoi: Tour du monde n° 41 Hô

Hội được quyền làm một của Chính-phủ Đông

pháp. Tiền này để để để để

Ky số ngày 28 Avril 1933.

Cách thức số 2. - Hàng bộ 1117 trắng

Trong có 4 vé: số 4740 của ông Phan

khánh-Ngà ở Saigon được hồi lại 1000\$

số 310 của ông Dương-Văn-Ba ở Bắc-nam

số 1729 của ông Bui-Đông-Định ở Hanoi

và số 8039 của ông Lê-Văn-Đinh ở

Saigon được hồi lại mỗi người 500\$00.

Cách thức số 3. - Hàng bộ 451 trắng

Trong có 2 vé: số 483 của ông Papon ở

Hải-phong được hồi lại 1000\$00 và số 839

của ông Vũ-Văn-Thường ở Lai-thiên được

hồi lại 125\$.

Các phiếu trên này mới gộp được 1 ky, 2

ky, 6 ky, 9 ky, 14 ky và 15 ky đã trúng.

Xã trả tiền lại. - Tiền lại đi này là

\$ 411.56, số 999 và số 1000 của ông Tru-

Néras ở Kratié, số 1004 của ông Trần-Văn-

Lý ở Cao-lanh và số 1009 của ông

Nguyễn-Văn-Mang ở Tourane được lại

mỗi người 102\$30.

Ky số 6 sau, ngày 20 Mai 1933

Xin viết giấy về hoặc lại Hội số số có

các sách cái nghĩa rõ ràng địa địa.

LƯU PHỤ: - Bản hội của nhiều người

có chứng chỉ tốt để làm Đại lý và quảng

cáo cho Hội. Xin viết thư hay lại Hội số

nói chuyện.

CHỖ NỀN NGĂN-NGẠI.

Nếu ta bị đau, không nên chỉ dùng một thứ thuốc nào có chỉ làm cho đỡ mà thôi. Nếu uống thứ thuốc nào có chứa nhiều chất độc hại cho mình. Và lại nếu ta mắc phải các bệnh mà nhiều người thường mắc như những bệnh: đau dạ-dày, nhức-dầu, đau bụng, đau nhứt nhứt bên cạnh sườn, bệnh nhức mắt, mỏi gáy, thuốc PILULES PINK có thể chữa khỏi hẳn cho ta.

Thuốc PILULES PINK

chữa khỏi hẳn cho ta là vì những bệnh ấy sinh ra bởi thiếu máu và bộ thần kinh ta mệt mỏi, và theo như chứng thực của mọi người đã kinh nghiệm, tại rằng thuốc này là một thứ thuốc bổ huyết và bổ căn não rất hay, một thứ thuốc bổ mà có hiệu-thực mạnh mẽ.

Thuốc PILULES PINK

là một thứ thuốc rất hiệu để chữa bệnh thiếu máu, phiền muộn, nhức mắt, bệnh tại thì lớn-số, bệnh trở về-giá đau dạ-dày, nhức-dầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bán chế tây.

ĂN GẠO, KHỎI PHẢI TRÀ TIỀN

Xin chú ý bài dưới đây thì rõ

Tiêm Bazar, tiệm thuốc bắc, tiệm tạp hóa, tiệm cafe tiệm hơi tời, và v.v. Muốn dùng gạo mà khỏi phải tiền. Xin hãy làm như vậy: Mua thuốc xỏ hiệu Nann-Mai, giá rẻ (bạ giá) mỗi gói 0\$15. THUỐC HO BẮC-BƯỞI, mỗi gói 0\$10. THUỐC ĐAN HIỆN CON RẮN, hộp nhỏ 0\$12 thuốc Chi-Linh tảo, trị ban, nóng lạnh giá 0\$12. Mua bốn món thuốc này về ăn lại, mỗi tháng lợi ít lắm là 5\$300, lấy tiền đó trả tiền gạo còn dư là khác. Như vậy có Nguyễn-thị-Kim mỗi tháng được hưởng bổng 50\$, đủ rồi thuốc này bán chạy nhiều thế nào. Còn chúng hoan nghênh là thế nào. (Ai không tin, đến hỏi có Nguyễn-thị-Kim thì sẽ rõ). Thuốc này bán chạy hàng loạt, bất kỳ tiệm gì ở trên phố này thì có người mua liền, vì thuốc được nổi danh đã lâu rồi. Dịp rất tốt, và có lợi, các nhà buôn, xin đừng bỏ qua rất đáng hưởng 30% do nơi VIỆN-ĐỀ 11 quai de la sasse, HUE nay là nơi NGUYỄN VĂN PHỐ bưu điện số 63 SÀI GÒN.

Thuốc này có gói bán khắp cả Đông-Pháp.

合 Maison HOP-THINH

Soierie & Mercerie

32 Rue des Cantonnais Phố Hàng Ngang HANOI

Bán hiệu chuyên môn bán các thứ hàng tơ lụa Bắc-ty như: lụa sọc, lụa hoa, lụa đen, lụa trắng và lụa hoa, lụa thâm hàng đẹp các màu trơn và lụa lụa thâm các màu, trắng và lụa 0m37, 0m40, 0m70, 0m75, 0m80.

Lưu ý các hàng, với màu, chế tạo thật ngon. Bán cả và bán lẻ giá rất hạ.

Vì bán hiệu buôn bán để mấy chục năm nay, được lòng tin của khách hàng và trên. Các Quý khách ở xa xin viết thư về ý mua và giá hàng, bản hiệu sẽ hồi âm lập tức.

Lưu ý các thứ hàng tạp hóa như vải-sơ, tạp sách, giấy gói, vì da, đồ đồng, đồ sứ, như một gói văn văn... bản hiệu có bán buôn rất nhiều các loại khách chiếu có, bản hiệu rất hoan nghênh. Gửi hàng đi các nơi theo cách làm hàng giao ngân (Centre-Financier).

Buôn bán thật thà, chúng tôi gửi về các Quý khách mua thật về biết.

Nay còn hàng

M- NGUYỄN THỊ-SAU

HOP-THINH

37 Rue des Cantonnais HANOI

Nhà in Tiếng-dân

In đủ các thứ giấy má, sổ sách, thơ thiệp, đủ các kiểu chữ quốc ngữ, chữ Tây chữ Tàu.

NƯỚC NĂM 1933

Tại tiệm BOMBAY mới

AU - BON - MARCHÉ

115 Rue Paul-Bert - HUE

Mới có về đủ các thứ SA - VAN - MINH

toàn bộ, đủ các thứ bông và tơ, lại thêm

đủ các thứ hàng tơ lụa Bắc-ty như lụa sọc,

lụa đen, lụa trắng và lụa hoa, lụa thâm

TỘI CỦA AI?

Số chín

của LƯƠNG-PHÁT viết

VIII

Ky-Thế về đến nhà nghĩ đến cách lãnh đạo của mình đối với Don-Tam mà sinh ra hối hận. Bấy giờ cậu trông thấy rõ cái tình cảnh Don-Tam cha không mẹ chẳng có, sống thê lương trong một căn nhà rách nát. Cậu nghĩ vậy mà cậu phải động lòng, quên mất cái bước đường đời gian truân khốc liệt của cậu mà thương cho ai có cuộc sống phải phải lãnh đạo. Cậu nghĩ vậy mà muốn góp Don-Tam một lần nữa để cho cậu có thể đỡ đỡ cho cậu phải phải chịu đau khổ.

Đầu gặp lại đó cũng may mắn

Như vậy cũng tốt vì hôm nay

tôi đi đến đây là không có gì gặp

đi có...

- Vậy thì cậu đến...

... đến gặp cậu.

...?

- Cậu không còn nhớ sao? Hôm

nay vì tôi mà để cho cậu phải khổ...

Tôi về đến nhà rồi lại làm hối hận,

mong sao cho mau gặp lại cậu để cho

có thể hối hận.

Don-Tam nghe hết câu, mở rộng

cặp mắt, ra tiếng ngơ ngác, hỏi:

- Vậy thì hôm nay cậu đến đây là

vì cái gì?

Ky-Thế gật đầu nói:

- Chính vì cậu.

Don-Tam bây giờ đổi thái độ rất

phản ứng, vừa cười vừa nói:

- Có thể chứ, hôm trước cậu làm

tôi buồn lắm. Cậu này, tôi ở đây, các

bạn với cậu đến lại tưởng tôi cũng

như đi ghê lắm, đến đó tôi không

thì tôi lấy làm bực bội lắm.

Ky-Thế gật đầu lấy làm lạ nói:

- Tôi hiểu có lẽ cậu, nhưng tôi

tưởng cậu bà cả đây là cậu người

ta hay đến lại tưởng cậu người ta

cũng kính phục làm sao?

- Cậu đừng tưởng làm, người ta

phục bễ ngoài thôi, mà trong lòng

thì ai cũng ghét.

- Sao lại ghét?

- Cậu không nghe nói sao?

Ky-Thế nhớ lại câu chuyện của

anh phụ x, tuy cậu ta không hiểu

cho lắm nhưng cũng giả bộ nói:

- Cái đó là người ta đồn, nhưng

tôi nào có đi vào tai. Vì các cậu

chuyện ấy tôi tưởng không ai rõ

được bằng cậu.

- Tôi ở trong nhà mà không rõ

thì ai kia mới rõ? Nhưng có đến

tôi mới ra đây là để cho cậu biết

chính là cái đời của tôi thôi, và xin

cậu giữ lấy mà đừng cho người

khác biết.

- Cậu không phải cần gì; nhưng

tôi tưởng là chuyện trong nhà thôi,

có gì mà phải cần thận đến thế?

Chuyện trong nhà mà lại là

chuyện sát nhân kia mà!

Ky-Thế sợ hãi nói:

- Ờ quên... chuyện đó người ta

nói đồn lắm, nhưng không biết có

quá vậy không?

- Còn không quá nữa? Mỗi khi

tôi nhớ lại chuyện ấy, tôi tưởng

thương cho người vô phúc kia. Hồi

đến nhà này vẫn còn là cái quán cơm.

Ừ, hồi ấy người ta cũng nghĩ đến

cái gì như cậu bây giờ.

- Người ấy làm nghề gì?

- Làm nghề bán vàng, nghề nghề

gì. Và cũng vì làm nghề bán vàng

nên mới mang họa, nhờ nên làm

nghề khác thì sao có lẽ gì? Người

ấy ngày thường mỗi khi lên phố thì

đến trọ tại quán này, và khi nào

gần đến cũng giao cả va-lý cho đi

tôi cất vào buồng khóa, vì tưởng như

người ấy là một người quen với đi

tôi đã lâu. Hôm nay người ấy đến

nói là tôi rồi cũng đưa cái va-lý cho

đi tôi cất như mọi lần. Nhưng hôm

ấy tôi để ý cái đi tôi ra chiều lo

một việc gì đó lắm. Tôi nhìn lại đi

Còn nữa)

